

Motion till riksdagen 2010/11: MJ291

av **Thomas Finnborg och Ann-Charlotte Hammar
Johnsson (M)**

Hundar av kamphundsras

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hundar av kamphundsras.

Motivering

Så kallade kamphundar blir alltmer populära i Sverige. Sedan 2001 har antalet vuxit med nästan 1 800 %, från 300 till 5 600 i år, samtidigt som det totala antalet hundar legat stilla på cirka 700 000. Under samma period har antalet polisanmälningar på grund av att en hund gått till attack mot en människa eller en annan hund nästan fördubblats, från 1 900 anmälda fall 2001 till 3 600 fall under 2009.

I takt med den här utvecklingen har det börjat föras en alltmer intensiv debatt om kamphundens vara eller icke vara och två tydliga läger tonar fram: Många ser kamphundarna som direkt farliga och vill se ett förbud liknande den lag som nyligen infördes i Danmark, samtidigt som andra motsätter sig varje tänkbar inskränkning i rätten att äga en kamphund och anklagar motståndarsidan för att demonisera enskilda hundar och deras ägare. Helt klart är att båda sidor har sina poänger.

Här kan det vara på sin plats att definiera begreppen kamphund och kamphundsras. Enligt SOU 2003:46 *Hund i rätta händer - om hundägarens ansvar* görs följande beskrivning:

”En kamphund är en hund, oavsett ras, som har tränats eller tränas med syftet att den skall bli framgångsrik vid slagsmål med andra hundar. Med en hund av kamphundsras avses en hund tillhörande någon av de raser till vilka kamphundar historiskt hört. Exempel på sådana raser är bullterrier, amerikansk staffordshire terrier, tosa inu, bulldogg, amerikansk pitbullterrier (pitbull) och staffordshire bullterrier.”

Fel! Okänt namn på

De flesta hundar av kamphundsras har bra ägare som vet att hantera sina hundar. Samtidigt finns det självklart hundar av andra raser som uppvisar ett olämpligt beteende och utsätter sin omgivning för fara. Faktum kvarstår dock att risken för att utveckla ett olämpligt eller till och med farligt beteende är högre hos hundar av kamphundsras än hos raser som inte har samma avelshistorik. Det ställer högre krav på ägarna. Samtidigt dras många personer som kanske inte är lämpliga som hundägare till just dessa hundar av helt fel anledningar. En hund som skulle kunna fungera som en utmärkt familjehund kan i fel händer bli ett vapen, och detta är något vi måste förhålla oss till.

De utredningar som hittills gjorts på området yrkar inte på något förbud för hundar av kamphundsras i Sverige och vi instämmer i den bedömningen. Dock måste vi ta den ökade risk som dessa hundar faktiskt innebär på allvar. Vi efterfrågar därför att man ser över möjligheten att den som vill köpa en hund av kamphundsras som väger mer än 10–15 kg först måste söka licens för det. Parallellt bör man också se över möjligheten att kräva munkorg för hundar som utgör en förhöjd risk för sin omgivning.

Att vara hundägare innebär ett stort ansvar. Visa hundraser ställer på grund av sin avelshistoria ännu högre krav på att ägaren tar sitt ansvar på stort allvar och kan fostra sin hund på bästa sätt.

Stockholm den 26 oktober 2010

Thomas Finnborg (M)

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)